

ONDERNEMEN

'Dit is voor mijn ouders'

Dennis Hurkmans begon met succes een conferentiecentrum in de voormalige familieboerderij. 'Een crisissituatie als de huidige leidt tot mooie ideeën en lef'

Brenda van Osch Foto's Flip Franssen

Dennis Hurkmans (33) heeft iets met crises. Met het alles of niets-karakter ervan, de kansen die ze creëren. 'Als de zaken goed gaan, wordt het steeds enger om van koers te veranderen, omdat de kans om te falen groot is. Dat werkt verlamdend. In een crisissituatie heb je niets te verliezen, dan zijn grote risico's opeens aanvaardbaar. Dat leidt tot mooie ideeën en lef.' De intensiteit ervan past bij zijn karakter: rusteloos, impulsief, creatief. 'Ik word lui als alles op rolletjes loopt.'

De ondernemer wijst op de voormalige stallen die hij eigenhandig verbouwde tot conferentiecentrum Gastrijck De Heische Hoeve. Wekelijks ontvangt hij er gasten uit het bedrijfsleven voor trainingen, vergaderingen en bedrijfsuitjes. Hij zet zijn grote handen in zijn zij, snuift zijn longen vol met frisse boerenlucht en kijkt tevreden om zich heen. 'Zonder de varkenspest was dit alles er niet geweest.'

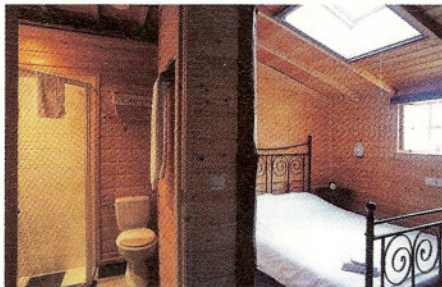
Op de parkeerplaats staan enkele donkergroene jeeps klaar voor een rally door het Brabantse land, een van de arrangementen die het bedrijf biedt. Soms worden de managers die op De Heische Hoeve logeren voor dag en dauw gewekt en met overall en klompen aan in een huifkar gezet, op naar de buurman, om koeien te melken. Hurkmans kan een grijs niet onderdrukken. 'De vergadering kan gewoon om negen uur beginnen.'

Terugkijkend heeft elke crisis zijn familie een stap verder gebracht. Na de beurskrach van 1929 wordt het bosrijke gebied rond Heeswijk-Dinther door tewerkgestelde werklozen uit de stad ontgonnen. Het biedt zijn grootouders de kans suikerbieten te gaan telen. Tijdens de oliecrisis verliest zijn vader zijn baan als loodgieter, hij besluit varkensboer te worden. Met succes, tot, in 1997, de varkenspest in Brabant opduikt. Het bedrijf wordt getroffen en alle varkens worden geruimd. 'Dat was voor de rest van Nederland geen crisis, maar voor ons een heel grote.'

Dennis is dan 21 jaar en studeert economie aan de Universiteit van Tilburg. Op de boerderij doet hij de financiële en technische administratie. Hij schrijft ook het businessplan voor de herstart. 'Als boer ben je geneigd om opnieuw te beginnen. Ik dacht: we

Dennis Hurkmans stak elke cent in verbouwing

Goed alternatief voor duur vijfsterrenhotel

Met de romantiek van het boerenleven

doen al dertig jaar varkens, dat moeten we blijven doen, daar zijn we goed in.'

Een misrekening, zo blijkt. 'Ik had enorme oogkleppen op, zie ik achteraf. De pest trof zo'n beetje heel Brabant. Dus heel Brabant vulde tegelijk z'n schuren met nieuwe zeugen. Daar betaalden we de hoofdprijs voor, terwijl de kwaliteit matig was. De biggetjes brachten we ook allemaal tegelijk op de markt. De prijzen kelderden. Een klassiek voorbeeld van de varkenscyclus. Op elke big die ons erf verliet, legden we 82 gulden toe.' Het duurt niet lang of de familie Hurkmans moet alsnog stoppen met boeren.

De herinnering aan het falen doet Dennis nog altijd pijn. 'Mijn ouders moesten de consequenties dragen en die waren niet mis. Ik voelde me verantwoordelijk, was vast voornemens om op deze plek een ander, succesvol

bedrijf te bouwen. Voor mijn ouders. Anders moesten we alles verkopen en verhuizen.'

Dennis en zijn broer huren ieder een deel van de stallen, wat hun ouders een inkomen verschaft. Dennis slaat aan het verbouwen. Een vergaderplek met de romantiek van het boerenleven staat hem voor ogen. Waar de gasten tijdens de lunchwandeling geen uitlaatgassen, maar mest of gemaaid gras ruiken, waar ze barbecueën op hout in plaats van steengrillen op elektra.

Drie tropenjaren volgen. Dennis werkt inmiddels in Den Haag als persoonlijk medewerker van VVD-Kamerlid Gert Jan Oplaat. Voor een voltijds studie heeft hij de rust niet; studeren doet hij er 's avonds bij. Na zijn avondcolleges staat hij nog tot één uur 's nachts op de steigers te timmeren. Gelukkig laat het Kamerwerk zich redelijk plooiën met zijn privéambities. 'De Kamer vergadert maar drie dagen per week en is vaak met recesses. Oplaat gaf me ook de ruimte, zolang ik er maar was als hij me nodig had. Ik heb veel aan hem te danken.'

Pannekoekenhuis

Hurkmans steekt elke cent van zijn salaris in de verbouwing. Om aan inventaris te komen, struint hij faillissementsveilingen en internet af. 'Ik kocht een partij van duizend tafelbladen, een palet tafelpoten en liet tafels maken. Een deel verkocht ik weer door. Zo kwam ik aan werkkapitaal.' Lachend: 'Ik heb zelfs een pannekoekenhuis ingericht.'

In het voorjaar van 2002 opent De Heische Hoeve zijn deuren. Ook dan zit de economie in een dip, maar dat geeft het bedrijf juist de wind in de rug. 'De internethype was voorbij. Grote bedrijven die doorgaans vijfsterrenhotels boekten, zochten een alternatief. Die kwamen hier. "Anders," zeiden ze, "niet minder".' Zeven jaar later zet De Heische Hoeve jaarlijks 800.000 tot 1 miljoen euro om.

De recessie heeft vooralsnog geen grip op het bedrijf. Ze heeft Hurkmans wel op scherp gezet. Hij zet in op extra service. Zo worden de gasten, waar ook in Nederland, sinds kort opgehaald met een touringcar. 'Mijn broer vertelde over een restaurant dat slecht liep en gasten daarom gratis taxivoer aanbood. Ik dacht meteen: dat kan ook met een touringcar. Ik neem bedrijven een

Boerenzoon en rasondernemer Dennis Hurkmans: 'In mijn hoofd zegt het "klik". Zonder varkenspest was dit conferentiecentrum er niet geweest'

last uit handen en zij kunnen het vervoersbudget toevoegen aan het uitjesbudget. Daar profiteren wij weer van. Kijk, dat is ondernemen. Mijn broer vertelt dat verhaal aan tien mensen die hun schouders ophalen. Ik ben nummer elf en in mijn hoofd zegt het "klik".'

Hurkmans is er de man niet naar om één ding tegelijk te doen. Sinds juli 2007 runt hij samen met twee partners ook een franchiseformule: boerderijuitje.nl. Via de site kunnen groepen zich melden voor activiteiten op een van de aangesloten boerderijen, zoals een dag boerderijgolf, een workshop creatief met hooi of een melkclinic. De bv Boerderijuitje verzorgt de marketing en beheert het boekingsysteem.

Idealisme

Diepere motieven, zoals stedelingen de waarden van het boerenleven te willen bijbrengen, heeft Hurkmans niet, zegt hij. 'Natuurlijk verkopen we het boerenleven, maar vooral met een dikke knipooig.' Toch speelt idealisme een rol. 'Je ziet dat door ons concept boeren van een jaar of vijftig in staat zijn als boer hun pensioen te halen, terwijl dat met alleen koeien niet zou zijn gelukt. Dat vind ik mooi. Nog mooier is het als daardoor bedrijfsopvolging in beeld komt en we de koe in de wei houden op plekken waar die anders

zou verdwijnen.' Ook zijn politieke carrière staat niet stil. Een paar maanden na de opening van De Heische Hoeve verlaat hij de VVD-fractie en wordt de persoonlijk assistent van CDA-minister Cees Veerman van Landbouw. De twee kennen elkaar van de universiteit.

'Veerman doceerde economie van de agrarische sector en de voedingsmiddelenindustrie. Eigenlijk had je daar een propedeuse voor nodig, maar toen ik als eerstejaars aanklopte, zei hij: "Jongen ga zitten, als het nodig is, praat ik je wel bij." Het was een klein groepje. Inspirerende onderwerpen en nooit hetzelfde. Als hij erachter kwam dat wij niet wisten hoe het Verdrag van Maastricht in elkaar zat, dan ging alles daarvoor aan de kant. Uiteindelijk heb ik het college tien semesters gevolgd, ook toen ik officieel al niet meer studeerde.'

In Den Haag keken ze wel raar op van het duo: de CDA-minister en de boerenzoon, ex-gemeenteraadslid en ex-fractiemedewerker voor de VVD. 'Voor ons was het een logische samenwerking. Onze werelden liepen al vier jaar parallel. Ik werkte aan het Binnenhof en zat elke vrijdagochtend met een kop koffie bij Veerman. We wisten heel goed wat we aan elkaar hadden.' Op de dag dat Veerman zijn post overdraagt, pakt ook Hurkmans zijn

spullen in. Einde Den Haag. 'Het zou nooit meer zo leuk zijn geworden.'

De vriendschap is gebleven. Op 5 juli 2008 trouwde Veerman Dennis en zijn vrouw Ezra. Sinds kort is Dennis algemeen directeur bij Aquaned, een van Veermans bedrijven, dat boringen doet voor duurzame energie. Het is een baan voor vier dagen in de week. 'Ik ga voor de derde keer proberen om De Heische Hoeve en Boerderijuitje in één dag per week te runnen. Tot nu toe blijkt dat lastig, maar het blijft mijn streven. Anderen zijn operationeel veel sterker dan ik. En: het bezit van de zaak, is het einde van het vermaak. Zo is dat echt voor mij.'

Aan de horizon gloort bovendien alweer een nieuw avontuur. Met zijn vrouw Ezra, docent aan een hogeschool, koopt Dennis na terugkomst uit Den Haag een boerderij met 3 hectare grond. Middels een briefje bij de koopakte laat de gemeente weten dat de kopers invulling moeten geven aan de agrarische bestemming. Dus wordt het jonge paar nu ook boer en boerin. Ze gaan kersen telen; vroeger was het gebied rond Uden beroemd om zijn kersen. Ze volgen een cursus snoeien en in het najaar gaan de bomen de grond in. Hurkmans lacht breeduit: 'Wederom uit nood geboren, ik kan er echt niks aan doen.'